

see, at til den Tid vil det Parti, som vil have Driften af Statens Baner overdragen til Private, og specielt til det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, dette Parti vil, siger jeg, derved at der til den Tid ikke længere vil eksistere nogen Bemyndigelse for Regjeringen, have en meget betydelig Støtte, og det er den Støtte, som jeg mener, at vi, der ikke ønske en saadan Ordning, hvormeget vi maa skee end kunne komme til at ønske Forandringer i den Maaade, hvorpaa Regjeringen selv driver Banerne, ikke skulle udsætte os for at give dem, der ere vore Modstandere i dette Spørgsmaal. Vi skulle altsaa ikke ved at fastholde Tidbestemmelsen i Loven give vore Modstandere Baaben i Hænde; men en heelt anden Sag er det jo, om man i Loven vilde indsætte, at Bestemmelser om flere Forhold vedrørende Driften, saaledes med Hensyn til Personalets Betskikkelse, Lærerne og mange andre Forhold, skulle gives ved Lov inden en vis Tid. Det er i saa Henseende, at den høitagede Minister syntes selv at trænge til en Opmunttring, en Opfordring, en Spørg fra Rigsdagens Side, saavidt jeg forstod ham, og en Bestemmelse derom kunde jo tilføies Lovforslaget. Lovforslaget kunde altsaa i sit Princip komme til at indeholde: „Driften beholder Staten“, men kunde faae en Tilføining, som gik ud paa, at Ordningen af Driften, de Regler, hvorefter den skal føres, skulde inden en vis bestemt Tid fastsættes ved Lov. Naar man fastholder Tidsfristen til 1ste April 1872, da vil denne udløbe 2 Aar eller lidt mere før den Tid, da de jydsk-sjyenske Baner skulle være fuldendte; men jeg troer, at det i flere Henseender vilde være uheldigt, om man til den Tid vilde lægge Driften i heelt nye og fremmede Hænder, inden endnu alle Banestrækningerne ere undergivne Driften. Det er for at undgaae dette og værge os derimod, at mit Forslag lyder saaledes, som det gjør:

Winther: Jeg skal ikke gjentage, hvad jeg udtalte ved forrige Behandling af denne Sag, thi det er saa kort Tid siden, den fandt Sted, at det vistnok vil være i snit Minded hos dem, der interessere sig for Sagen; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at, naar

det ærede Medlem, der har stillet et Endringsforslag, til Støtte for dette anførte, at man har Erfaring for, at Regjeringen tidligere har baaret sig mindre klogt ad ved at contrahere med det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, kan jeg ikke være enig med ham deri. Det forekommer mig, at man tværtimod her kan faae Anvendelse for det gamle Ordsprog: Af Skade bliver man klog, idet man maa vente, at Regjeringen, hvis den paany kommer i det Tilfælde at skulle overdrage Driften af Jernbaner til Private, vil, belært af de Erfaringer, den har gjort, vide at være forsigtigere overfor disse Private, til hvem den overlader Driften. Det er altsaa en Støtte, om hvilken jeg troer, man kan sige, at den falder om, saasnart man rører ved den. Dernæst sagde det ærede Medlem, at det var bekjendt, at der her i Salen var en Deel Mænd (Berg: „Her i Salen“ sagde jeg ikke!), om Forladselse, at der var en Deel Mænd, som havde et levende Dnsse om at faae denne Drift lagt over til det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse. Deraf er jeg en bestemt Modstander, men ikke desto mindre er jeg ogsaa en bestemt Modstander af det ærede Medlems Endringsforslag. Det forekommer mig, at man ikke i mindste Maaade behøver at frygte for, at Regjeringen, nu efterat den selv har havt Driften, skulde være ligesom nødsaget til at overgive den til det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse. Regjeringen maa nu have lært, at den kan undvære den Dygtighed, der iøvrigt findes hos det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, saaledes at den altsaa staaer langt friere, nu efterat den har gjort den Erfaring, at den selv kan styre Banerne; end den stod dengang, da dette Spørgsmaal tidligere forelaa, og da der var Mange, som ønskede Driften lagt ind under det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, fordi de frygtede for, at man ellers ikke her i Landet kunde finde Kræfter, der vare istand til at styre en saadan Entreprise. Det har nu vist sig, at det meget godt lader sig gjøre, og det forekommer mig derfor, at, naar Regjeringen selv udtaler, at den ønsker at vinde en vis Erfaring, inden den lader tage endelig Beslutning i denne Sag, kunne vi ganske troligt slaae os tiltaals derved, ja